

TARYBOS DIREKTYVA 2009/13/EB

2009 m. vasario 16 d.

įgyvendinanti Europos bendrijos laivų savininkų asociacijų (ECSA) ir Europos transporto darbuotojų federacijos (ETF) sudarytą susitarimą dėl 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje ir iš dalies keičianti Direktyvą 1999/63/EB

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 139 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) Atsižvelgiant į Sutarties 139 straipsnio 2 dalį, administracija ir darbuotojai (toliau – socialiniai partneriai) gali bendrai paprašyti, kad Bendrijos lygiu jų sudaryti susitarimai būtų įgyvendinami Komisijos pasiūlymu priimtu Tarybos sprendimu.
- (2) 2006 m. vasario 23 d. Tarptautinė darbo organizacija priėmė 2006 m. Konvenciją dėl darbo jūrų laivyboje, norėdama sukurti bendrą darnią priemonę, apimančią kiek įmanoma visus naujausius galiojančiose tarptautinėse darbo jūrų laivyboje konvencijose ir rekomendacijose išdėstytus standartus, taip pat pagrindinius principus, išdėstytus kitose tarptautinėse darbo konvencijose.
- (3) Atsižvelgdama į Sutarties 138 straipsnio 2 dalį, Komisija konsultavosi su administracija ir darbuotojais dėl tikslingumo keisti galiojančią Bendrijos teisyną jį pritaikant, sujungiant ar papildant pagal 2006 m. Konvenciją dėl darbo jūrų laivyboje.
- (4) Europos bendrijos laivų savininkų asociacijos (ECSA) ir Europos transporto darbuotojų federacija (ETF) 2006 m. rugsėjo 29 d. pranešė Komisijai apie savo pageidavimą pradėti derybas pagal Sutarties 138 straipsnio 4 dalį.
- (5) 2008 m. gegužės 19 d. minėtos organizacijos, norėdamos padėti sukurti visiems vienodas sąlygas visoje jūrų pramonėje, sudarė Susitarimą dėl 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje (toliau – Susitarimas). Šiame Susitarime ir jo priede pateikiamas bendras prašymas Komisijai įgyvendinti juos Komisijos pasiūlymu priimtu Tarybos sprendimu, atsižvelgiant į Sutarties 139 straipsnio 2 dalį.
- (6) Susitarimas taikomas jūrininkams, dirbantiems valstybėje narėje registruotuose ir (arba) su valstybės narės vėliava plaukiojančiuose laivuose.
- (7) Susitarimu iš dalies keičiamas Europos susitarimas dėl jūreivių darbo laiko organizavimo, kurį 1998 m. rugsėjo 30 d. Briuselyje sudarė Europos bendrijos laivų savininkų asociacijos (ECSA) ir Europos Sąjungos transporto darbuotojų profesinių sąjungų federacija (FST).
- (8) Taikant Sutarties 249 straipsnį, tinkama priemonė Susitarimui įgyvendinti yra direktyva.
- (9) Susitarimas įsigalios tuo pačiu metu kaip ir 2006 m. Konvencija dėl darbo jūrų laivyboje, o socialiniai partneriai pageidauja, kad šią direktyvą įgyvendinančios nacionalinės priemonės įsigaliojotų ne anksčiau kaip minėtos konvencijos įsigaliojimo dieną.
- (10) Šioje direktyvoje valstybėms narėms leidžiama nevaržomai pagal nacionalinę teisę ir praktiką apibrėžti visus Susitarime vartojamus terminus, kurie nėra jame konkrečiai apibrėžti, kaip ir kitų socialinės politikos direktyvų, kuriose vartojami panašūs terminai, atveju, su sąlyga, kad tos sąvokų apibrėžtys atitiktų Susitarimo turinį.
- (11) Komisija parengė savo pasiūlymą dėl direktyvos pagal savo 1998 m. gegužės 20 d. Komunikatą dėl socialinio dialogo derinimo ir skatinimo Bendrijos lygiu, atsižvelgdama į pasirašiusiųjų šalių atstovaujamo statusą ir kiekvieno Susitarimo punkto teisėtumą.
- (12) Valstybės narės gali pavesti administracijai ir darbuotojams, jiems bendrai paprašius, įgyvendinti šią direktyvą, jei valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, užtikrinančių, kad jos bet kuriuo metu gali garantuoti šia direktyva nustatytus rezultatus.
- (13) Šios direktyvos nuostatos turėtų būti taikomos nepažeidžiant galiojančių konkretesnių ir (arba) didesnę apsaugą jūrininkams suteikiančių Bendrijos nuostatų, ypač tų, kurios pateikiamos Bendrijos teisės aktuose.

(14) Turėtų būti užtikrinta atitiktis bendram darbdavio atsakomybės principui, kaip numatyta 1989 m. birželio 12 d. Direktyvoje 89/391/EEB dėl priemonių darbuotojų saugai ir sveikatos apsaugai darbe gerinti nustatymo ⁽¹⁾, ypač jos 5 straipsnio 1 ir 3 dalyse.

(15) Ši direktyva neturėtų būti naudojama bendro darbuotojų apsaugos lygio sumažinimui srityse, kurioms taikomas prie jos pridedamas Susitarimas, pagrįsti.

(16) Šioje direktyvoje ir Susitarime yra nustatyti minimalūs standartai. Valstybėms narėms ir (arba) socialiniams partneriams turėtų būti suteikta galimybė toliau taikyti ar priimti palankesnes nuostatas.

(17) Komisija informavo Europos Parlamentą bei Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetą, atsižvelgdama į savo 1993 m. gruodžio 14 d. Komunikatą dėl susitarimo dėl socialinės politikos taikymo, nusiųsdama jiems savo pasiūlymo dėl direktyvos, kurioje pateikiamas Susitarimas, tekstą.

(18) Ši priemonė atitinka pagrindines teises ir principus, išdėstytus Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ypač jos 31 straipsnį, kuriame numatyta, kad visi darbuotojai turi teisę į saugias, jų sveikatą ir orumą atitinkančias darbo sąlygas, teisę į tai, kad būtų apribotas jų maksimalus darbo laikas, teisę į dienos ir savaitės poilsį, taip pat į kasmetines mokamas atostogas.

(19) Kadangi šios direktyvos tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl veiksmų masto ar poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.

(20) Atsižvelgiant į Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros ⁽²⁾ 34 punktą, valstybės narės bus raginamos savo ir Bendrijos interesų labui parengti lenteles, kuriose

kiek įmanoma būtų parodoma šios direktyvos ir jos perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitiktis, ir jas viešai paskelbti.

(21) Todėl reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti 1999 m. birželio 21 d. Direktyvą 1999/63/EB dėl Europos bendrijos laivų savininkų asociacijos (ECSA) ir Europos Sąjungos transporto darbuotojų profesinių sąjungų federacijos (FST) susitarimo dėl jūreivių darbo laiko organizavimo ⁽³⁾, kurios priede pateikiamas Europos susitarimas dėl jūreivių darbo laiko organizavimo.

(22) Susitarimo įgyvendinimas padeda siekti Sutarties 136 straipsnyje numatytų tikslų,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Šia direktyva įgyvendinamas priede pateikiamas Susitarimas dėl 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje, kuri 2008 m. gegužės 19 d. sudarė organizacijos, atstovaujančios jūrų transporto sektoriaus administracijai ir darbuotojams (Europos bendrijos laivų savininkų asociacijos (ECSA) ir Europos transporto darbuotojų federacija (ETF)).

2 straipsnis

Tarybos direktyvos 1999/63/EB priedas iš dalies keičiamas taip:

1. 1 punktą papildomas tokia 3 dalimi:

„3. Kilus abejonų dėl to, ar taikant šį Susitarimą visų kategorijų asmenys turi būti laikomi jūrininkais, klausimą sprendžia kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, kurioms svarbus šis klausimas. Šiuo atveju būtina tinkamai atsižvelgti į Tarptautinės darbo organizacijos generalinės konferencijos 94-os (jūrų) sesijos rezoliuciją dėl informacijos apie profesines grupes.“;

2. 2 punkto c ir d punktai pakeičiami taip:

„c) jūrininkas – asmuo, įdarbintas, pasamdytas atlikti ar einantis bet kokias pareigas laive, kuriam taikomas šis Susitarimas;

⁽¹⁾ OL L 183, 1989 6 29, p. 1.

⁽²⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

⁽³⁾ OL L 167, 1999 7 2, p. 33.

d) laivo savininkas – laivo savininkas arba kita organizacija ar kitas asmuo, pvz., valdytojas, agentas ar laivo be įgulos frachtuotojas, iš savininko perėmęs atsakomybę už laivo veiklą, kuris, prisiimdamas tokią atsakomybę, sutiko prisiimti laivo savininkui taikomas pareigas ir išpareigojimus pagal šį Susitarimą, neatsižvelgiant į tai, ar bet kuri kita organizacija ar asmenys vykdo tam tikras pareigas ar išpareigojimus laivo savininko vardu.“;

3. 6 punktą pakeičiamas taip:

„1. Jūrininkams iki 18 metų draudžiama dirbti naktį. Taikant šį punktą, „naktis“ apibrėžiama pagal nacionalinę teisę ir praktiką. Ji apima bent devynių valandų laikotarpį, kuris prasideda ne vėliau kaip vidurnaktį ir baigiasi ne anksčiau kaip 5 val. ryto.

2. Kompetentinga institucija gali nustatyti griežto reikalavimo laikytis naktinio darbo apribojimo išimtį, jeigu:

a) tai trukdytų veiksmingam atitinkamų jūrininkų mokymui pagal nustatytas programas ir tvarkaraščius; arba

b) atsižvelgiant į konkretų pareigų ar pripažintos mokymo programos pobūdį būtina, kad jūrininkai, kuriems taikoma išimtis, atliktų pareigas naktį, o institucija, pasikonsultavusi su atitinkamomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, nustato, kad darbas nepakenks jų sveikatai ar gerovei.

3. Jūrininkų iki 18 metų įdarbinimas, samda ar darbas draudžiamas, jei darbas gali pakenkti jų sveikatai ar saugai. Tokio darbo rūšys nustatomos nacionaliniais įstatymais ar kitais teisės aktais arba jas nustato kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su atitinkamomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, laikantis atitinkamų tarptautinių standartų.“;

4. 13 punktą pakeičiamas taip:

„1. Jūrininkai gali dirbti laive tik tuo atveju, jei jiems išduodamas sveikatos pažymėjimas, patvirtinantis, kad jie gali atlikti savo pareigas.

2. Gali būti leidžiamos tik šiame Susitarime numatytos išimtys.

3. Kompetentinga institucija reikalauja, kad jūrininkai, prieš pradėdami dirbti laive, turėtų galiojantį sveikatos paży-

mėjimą patvirtinantį, kad jie gali atlikti pareigas, kurias jie turės atlikti jūroje.

4. Siekdama užtikrinti, kad sveikatos pažymėjimuose būtų nurodyta tikroji jūrininkų sveikatos būklė atsižvelgiant į pareigas, kurias jie turės atlikti, kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su atitinkamomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis ir tinkamai atsižvelgdama į taikomas tarptautines gaires, nustato sveikatos patikrinimo ir pažymėjimo pobūdį.

5. Šiuo Susitarimu nepažeidžiama 1978 m. Tarptautinė konvencija dėl jūrininkų mokymo, sertifikavimo ir budėjimo sargyboje standartų su pakeitimais (toliau – STCW). Kompetentinga institucija pripažįsta pagal STCW reikalavimus šio punkto 1 ir 2 dalies tikslu išduotą sveikatos pažymėjimą. Jei jūrininkams netaikoma STCW, taip pat pripažįstama tų reikalavimų esmę atitinkantis sveikatos pažymėjimas.

6. Sveikatos pažymėjimą išduoda tinkamai kvalifikuotas praktikuojantis gydytojas arba, jei pažymėjimas išduodamas tik dėl regėjimo, jį išduoda asmuo, kompetentingos institucijos pripažintas kvalifikuotu išduoti tokių pažymėjimą. Praktikuojantys gydytojai, atlikdami sveikatos patikrinimą ir darydami medicininę išvadą, profesiniu požiūriu turi būti visiškai nepriklausomi.

7. Jūrininkams, kuriems buvo atsisakyta išduoti pažymėjimą arba buvo apribota jų galimybė dirbti, ypač laiko, darbo srities ar veiklos vietos atžvilgiu, suteikiama galimybė dar kartą pasitikrinti sveikatą pas kitą nepriklausomą praktikuojantį gydytoją ar nepriklausomą medicinos ekspertą.

8. Kiekviename sveikatos pažymėjime visų pirma nurodoma, kad:

a) jūrininko klausa ir rega, taip pat spalvinė rega, jei jūrininkas dirbs tokį darbą, kurį atliekant netinkama spalvinė rega gali turėti įtakos darbo kokybei, yra patenkinamos būklės; ir

b) jūrininkas nėra tokios sveikatos būklės, kuri gali pablogėti jam dirbant jūroje ar dėl kurios jūrininkas gali nebegalėti atlikti tokio darbo, arba kuri keltų pavojų kitų laive esančių asmenų sveikatai.

9. Išskyrus atvejus, kai dėl konkrečių atitinkamo jūrininko pareigų ar pagal STCW reikalaujama trumpesnio laikotarpio:

- a) sveikatos pažymėjimas galioja ilgiausiai dvejus metus, nebent jūrininkui dar nėra 18 metų; pastaruoju atveju ilgiausias pažymėjimo galiojimo laikotarpis yra vieneri metai;
- b) pažymėjimas dėl spalvinės regos galioja ilgiausiai šešerius metus.

10. Skubiais atvejais kompetentinga institucija gali leisti jūrininkui dirbti be galiojančio sveikatos pažymėjimo iki kito sustojimo uoste, kur jūrininkas gali gauti kvalifikuoto praktikuojančio gydytojo išduotą sveikatos pažymėjimą, su sąlyga, kad:

- a) toks leidimas galioja ne ilgiau kaip tris mėnesius; ir
- b) atitinkamas jūrininkas turi sveikatos pažymėjimą, kurio galiojimas neseniai pasibaigė.

11. Jei pažymėjimo galiojimas pasibaigia reiso metu, pažymėjimas toliau galioja iki kito sustojimo uoste, kur jūrininkas gali gauti kvalifikuoto praktikuojančio gydytojo išduotą sveikatos pažymėjimą, su sąlyga, kad tas laikotarpis neviršija trijų mėnesių.

12. Jūrininkų, dirbančių laivuose, kurie paprastai plaukioja tarptautiniais reisais, sveikatos pažymėjimai turi būti pateikti bent anglų kalba.

13. Atliktino sveikatos įvertinimo pobūdis ir duomenys, kurie turi būti nurodyti sveikatos pažymėjime, nustatomi pasikonsultavus su atitinkamomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis.

14. Visų jūrininkų sveikata reguliariai vertinama. Budintys darbuotojai, turintys sveikatos problemų, praktikuojančio gydytojo patvirtinimu atsiradusių dėl to, kad jie dirba naktį, jei įmanoma, perkeliama į dieninį darbą, kurį dirbti jie gali.

15. 13 ir 14 dalyse nurodytas sveikatos įvertinimas yra nemokamas, o atitinkama informacija apie sveikatos būklę yra slapta. Tokie sveikatos įvertinimai gali būti atliekami nacionalinės sveikatos priežiūros sistemoje.;

5. 16 punktas pakeičiamas taip:

„Kiekvienas jūrininkas turi teisę į mokamas kasmetines atostogas. Kasmetinės atostogos su teise užmokestį apskaičiuojamos taikant ne mažiau kaip 2,5 kalendorines dienas už darbo mėnesį ir proporcingai už ne visus dirbtus mėnesius. Minimalus mokamų kasmetinių atostogų laikotarpis negali būti pakeistas kompensacija, išskyrus atvejus, kai nutraukiami darbo santykiai.“

3 straipsnis

1. Valstybės narės gali toliau taikyti arba priimti palankesnes nuostatas, nei nustatytos šioje direktyvoje.

2. Šios direktyvos įgyvendinimas jokia būdu nesuteikia pakankamo pagrindo mažinti bendrąjį darbuotojų apsaugos lygį tose srityse, kurioms taikoma ši direktyva. Tai nepažeidžia valstybių narių ir (arba) administracijos ir darbuotojų teisių keičiantis aplinkybėms nustatyti kitokias nei šios direktyvos priėmimo metu galiojusias teises, normines ar sutartines priemones, su sąlyga, kad visada laikomasi šioje direktyvoje nustatytų minimalių reikalavimų.

3. Taikant ir (arba) aiškinant šią direktyvą, nepažeidžiamos Bendrijos ar nacionalinės nuostatos, papročiai ar praktika, numatantys palankesnes sąlygas atitinkamiems jūrininkams.

4. A4.2 standarto 5 dalies b punkto nuostatos neturi įtakos darbdavio atsakomybės principui, kaip numatyta Direktyvos 89/391/EEB 5 straipsnyje.

4 straipsnis

Valstybės narės nustato, kokios nuobaudos taikomos pažeidus nacionalines nuostatas, priimtas pagal šią direktyvą. Nuobaudos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomosios.

5 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip per dvyliką mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo datos priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie įsigalioję įgyvendina šią direktyvą, arba užtikrina, kad administracija ir darbuotojai susitarimu būtų ėmęsi reikiamų priemonių.

2. Valstybės narės, priimdamos nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą, arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų, kurias jie priima šios direktyvos taikymo srityje, tekstą.

6 straipsnis

Susitarimo preambulėje minėto esminio lygiavertiškumo principo taikymas nepažeidžia valstybių narių įsipareigojimų pagal šią direktyvą.

7 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje įsigaliojimo dieną.

8 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2009 m. vasario 16 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

O. LIŠKA

PRIEDAS

ECSA ir ETF sudarytas

SUSITARIMAS

dėl 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje

PREAMBULĖ

SUSITARIMĄ PASIRAŠIUSIOS ŠALYS,

kadangi pagal Tarptautinės darbo organizacijos (toliau – TDO) 2006 m. Konvenciją dėl darbo jūrų laivyboje (toliau – Konvencija) reikalaujama, jog kiekviena narė įsitikintų, kad jos įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatomis Konvencijos kontekste gerbiamos pagrindinės teisės: asociacijų laisvė ir veiksmingas teisės į kolektyvines derybas pripažinimas, visų priverstinio ar privalomojo darbo formų panaikinimas, veiksmingas vaikų darbo panaikinimas ir su užimtumu ir profesija susijusios diskriminacijos panaikinimas;

kadangi Konvencijoje numatyta, kad visi jūrininkai turi teisę į saugią ir saugos standartus atitinkančią darbo vietą, į sąžiningas įdarbinimo sąlygas, į tinkamas darbo ir gyvenimo sąlygas ir į sveikatos apsaugą, sveikatos priežiūrą, socialinės gerovės priemones ir kitas socialinės apsaugos formas;

kadangi pagal Konvenciją reikalaujama, jog narės, remdamosi savo jurisdikcija, užtikrintų, kad pagal Konvencijos reikalavimus būtų visiškai įgyvendintos šios preambulės pirmesnėje pastraipoje nustatytos jūrininkų darbo ir socialinės teisės. Jei šioje Konvencijoje nenurodyta kitaip, tokį įgyvendinimą galima pasiekti per nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus, taip pat per galiojančias kolektyvines sutartis ar kitas priemones arba praktiškai;

kadangi susitarimą pasirašiusios šalys nori atkreipti ypatingą dėmesį į „Aiškinamąjį raštą, pridamą prie Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje taisyklių ir kodekso“, kuriame išdėstyta Konvencijos forma ir struktūra;

atsižvelgdamos į Europos bendrijos steigimo sutartį (toliau – Sutartis), ypač į jos 137, 138 ir 139 straipsnius;

kadangi Sutarties 139 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Bendrijos lygiu sudaryti susitarimai gali būti įgyvendinami juos pasirašiusioms šalims bendrai paprašius, remiantis Komisijos pasiūlymu priimtu Tarybos sprendimu;

kadangi pasirašiusios šalys to prašo;

kadangi tinkama Susitarimo įgyvendinimo priemonė yra direktyva, kaip apibrėžta Sutarties 249 straipsnyje, privaloma valstybėms narėms rezultato, kurį reikia pasiekti, atžvilgiu, bet nacionalinės valdžios institucijos pasirenka jos įgyvendinimo būdus; pagal Konvencijos VI straipsnį TDO narės gali įgyvendinti priemones, kurios, jų manymu, yra iš esmės lygiavertės Konvencijos standartams ir skirtos visiškai pasiekti bendrą Konvencijos tikslą ir įgyvendinti paskirtį bei minėtas Konvencijos nuostatas; todėl įgyvendinant Susitarimą direktyva ir Konvencijos „esminio lygiavertiškumo“ principu siekiama leisti valstybėms narėms įgyvendinti teises ir principus taip, kaip numatyta Konvencijos VI straipsnio 3 ir 4 dalyse.

SUSITARĖ:

SĄVOKŲ APIBRĖŽTYS IR TAIKYMO SRITIS

1. Šiame Susitarime ir jeigu nenustatyta kitaip konkrečiose nuostatose sąvoka:

a) *kompetentinga institucija* – ministerija, Vyriausybės departamentas ar kita valstybės narės paskirta valdžios institucija, turinti įgaliojimus leisti ir įgyvendinti teisės norminius aktus, įsakymus ir kitas instrukcijas, turinčius įstatymo galią dėl tam tikrų nuostatų dalyko;

- b) *bendroji talpa* – bendroji talpa, apskaičiuota pagal laivų matmenų nustatymo taisykles, pateiktas 1969 m. Tarptautinės konvencijos dėl laivų matmenų nustatymo I priede arba bet kurioje pakeičiančioje konvencijoje; laivų, kuriems taikoma Tarptautinės jūrų organizacijos patvirtinta matmenų nustatymo tarpinė sistema, bendroji talpa yra talpa, nurodyta Tarptautinio matmenų liudijimo (1969 m.) skiltyje „Pastabos“;
- c) *jūrininkas* – asmuo, įdarbintas, pasamdytas ar dirbantis bet kokiose pareigose laive, kuriam taikomas šis Susitarimas;
- d) *jūrininko darbo sutartis* apima darbo sutartį ir susitarimo straipsnius;
- e) *laivas* – kiekvienas laivas, išskyrus tą, kuris plaukioja išimtinai vidaus vandenyse arba uždaruose vandenyse arba labai arti jų, arba teritorijose, kuriose galioja uosto taisyklės;
- f) *laivo savininkas* – laivo savininkas arba kita organizacija ar kitas asmuo, pvz., valdytojas, agentas ar laivo be įgulos frachtuotojas, iš savininko perėmęs atsakomybę už laivo veiklą, kuris, prisiimdamas tokią atsakomybę, sutiko prisiimti laivo savininkui taikomas pareigas ir įsipareigojimus pagal šį Susitarimą, neatsižvelgiant į tai, ar bet kuri kita organizacija ar asmenys vykdo tam tikras pareigas ar įsipareigojimus laivo savininko vardu.

2. Jei nenustatyta kitaip, šis Susitarimas taikomas visiems jūrininkams.

3. Kilus abejonių dėl to, ar taikant šį Susitarimą visų kategorijų asmenys turi būti laikomi jūrininkais, klausimą sprendžia kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, kurioms svarbus šis klausimas. Tokiomis aplinkybėmis būtina tinkamai atsižvelgti į Tarptautinės darbo organizacijos generalinės konferencijos 94 (jūrų) sesijos rezoliuciją dėl informacijos apie profesines grupes.

4. Jei aiškiai nenustatyta kitaip, šis Susitarimas taikomas visiems ir valstybiniais, ir privatiems laivams, kurie paprastai verčiasi komercine veikla, išskyrus žvejybos ar panašios paskirties laivus bei tradicinės konstrukcijos laivus, būtent vienstiebius kabotažinius laivus ir džonkas. Šis Susitarimas netaikomas karo laivams ir karinio laivyno pagalbiniais laivams.

5. Kilus abejonių, ar šis Susitarimas taikomas laivui ar konkrečiai laivų kategorijai, klausimą sprendžia kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su atitinkamomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis.

TAISYKLĖS IR STANDARTAI

1 ANTRAŠTINĖ DALIS

MINIMALŪS REIKALAVIMAI JŪRININKAMS DARBUI LAIVE

1.1 taisyklė. Minimalus amžius

1. Jaunesni nei minimalaus amžiaus asmenys negali būti įdarbinti ar dirbti laive.
2. Šiame Susitarime nustatytais aplinkybėmis reikalaujama, kad minimalus amžius būtų didesnis.

A1.1 standartos. Minimalus amžius

Minimalų amžių reglamentuoja 1999 m. birželio 21 d. Tarybos direktyva 1999/63/EB (bus iš dalies keičiama) dėl Europos susitarimo dėl jūreivių darbo laiko organizavimo (bus iš dalies keičiamas pagal šio Susitarimo A priedą).

1.2 taisyklė. Sveikatos pažymėjimas

Sveikatos pažymėjimus reglamentuoja 1999 m. birželio 21 d. Tarybos direktyva 1999/63/EB (bus iš dalies keičiama) dėl Europos susitarimo dėl jūreivių darbo laiko organizavimo (bus iš dalies keičiamas pagal šio Susitarimo A priedą).

1.3 taisyklė. Mokymas ir kvalifikacija

1. Jūrininkai negali dirbti laive, jei nėra apmokyti ar neturi kompetencijos pažymėjimo, arba nėra kitaip parengti atlikti savo pareigas.
2. Jūrininkams neleidžiama dirbti laive, jei jie nėra sėkmingai baigę asmeninio saugumo laive apmokymo.
3. Laikoma, kad mokymas ir atestavimas, remiantis privalomais Tarptautinės jūrų organizacijos dokumentais, atitinka šios taisyklės 1 ir 2 dalių reikalavimus.

2 ANTRAŠTINĖ DALIS

ĮDARBINIMO SĄLYGOS

2.1 taisyklė. Jūrininkų darbo sutartys

1. Jūrininko įdarbinimo sąlygos nustatomos arba nurodomos aiškiai surašytoje ir teisinę galią turinčioje sutartyje ir turi atitikti šiame Susitarime nustatytus standartus.
2. Jūrininkas turi sutikti su darbo sutartimi ir jam turi būti sudarytos sąlygos, užtikrinančios, kad jis turėtų galimybę peržiūrėti sutarties sąlygas ir pasikonsultuoti dėl jų bei laisvai su jomis sutikti prieš pasirašydamas.
3. Tiek, kiek tai atitinka valstybės narės nacionalinę teisę ir praktiką, laikoma, kad jūrininkų darbo sutartys apima ir galiojančias kolektyvines sutartis.

A2.1 standartas. Jūrininkų darbo sutartys

1. Kiekviena valstybė narė priima įstatymus ir kitus teisės aktus, reikalaujančius, kad su jos vėliava plaukiojantys laivai atitiktų šiuos reikalavimus:
 - a) su jų vėliava plaukiojančiuose laivuose dirbantys jūrininkai turi turėti jūrininkų darbo sutartį, pasirašytą ir jūrininko, ir laivo savininko arba laivo savininko atstovo (arba, kai jie nėra darbuotojai, sutartinių ar panašių susitarimų įrodymą), užtikrinančią jiems tinkamas darbo ir gyvenimo sąlygas laive, kaip reikalaujama šiame Susitarime;
 - b) jūrininkų darbo sutartį pasirašantiems jūrininkams turi būti suteikta galimybė išnagrinėti sutartį ir pasikonsultuoti prieš pasirašant, taip pat sudarytos visos kitos sąlygos, reikalingos siekiant užtikrinti savanorišką sutarties pasirašymą, pakankamai suprantant savo teises ir pareigas;
 - c) laivo savininkas ir jūrininkas turi turėti po vieną pasirašytą jūrininko darbo sutarties originalą;
 - d) turi būti imtasi priemonių, kad būtų užtikrinta, jog jūrininkai, įskaitant ir laivo kapitoną, laive galėtų lengvai gauti aiškią informaciją apie savo darbo sąlygas ir kad tokia informacija, įskaitant jūrininkų darbo sutartį, taip pat būtų prieinama kompetentingos institucijos, įskaitant uostų, į kuriuos įplaukiama, institucijas, pareigūnams, peržiūrėti; ir
 - e) jūrininkams turi būti išduodamas dokumentas, kuriame būtų jų darbo laive įrašai.
2. Kai kolektyvinė sutartis yra jūrininkų darbo sutartis arba darbo sutarties dalis, laive turi būti tokios sutarties kopija. Kai jūrininkų darbo sutartis ir bet kokia galiojanti kolektyvinė sutartis parengta ne anglų kalba, šie dokumentai turi būti parengti ir anglų kalba (išskyrus tik vietiniais reisais plaukiojančius laivus):
 - a) standartinės formos sutarties kopija; ir
 - b) kolektyvinės sutarties dalys, kurioms taikoma valstybinė kontrolė uoste.

3. Šio standarto 1 dalies e punkte nurodytame dokumente neturi būti jokie teiginiai apie jūrininkų darbo kokybę ar jų atlyginimus. Dokumento forma, įrašytini duomenys ir jų įrašymo būdas nustatomi nacionalinėje teisėje.
4. Kiekviena valstybė narė priima įstatymus ir kitus teisės aktus, tiksliai apibrėžiančius dalykus, kurie turi būti įtraukti į visas jūrininkų darbo sutartis, kurioms taikoma jos nacionalinė teisė. Jūrininkų darbo sutartyse bet koku atveju yra nurodoma ši informacija:
- a) jūrininko visas vardas, gimimo data arba amžius, gimimo vieta;
 - b) laivo savininko pavadinimas ir adresas;
 - c) jūrininko darbo sutarties sudarymo vieta ir data;
 - d) pareigos, kurioms jūrininkas yra samdomas;
 - e) jūrininko atlyginimų dydis arba, kai taikytina, formulė, pagal kurią jie apskaičiuojami;
 - f) mokamų kasmetinių atostoginių suma arba, kai taikytina, formulė, pagal kurią jie apskaičiuojami;
 - g) sutarties galiojimo pabaiga ir sutarties pabaigos sąlygos, įskaitant:
 - i) jei sutartis buvo sudaryta neribotam laikotarpiui, sąlygas, kuriomis bet kuri šalis gali nutraukti sutartį, taip pat reikalaujamą išpėjimo laikotarpį, kuris laivo savininkui negali būti trumpesnis nei jūrininkui;
 - ii) jei sutartis buvo sudaryta apibrėžtam laikotarpiui, jos galiojimo pabaigos datą; ir
 - iii) jei sutartis sudaryta vienam reisui, paskirties uostą ir laiką, kuris turi praeiti nuo atvykimo iki to laiko, kai jūrininkas turėtų būti išleidžiamas;
 - h) sveikatos apsaugos ir socialinio draudimo išmokos, kurias laivo savininkas turi išmokėti jūrininkui;
 - i) jūrininko teisė į repatriaciją;
 - j) nuoroda į kolektyvinę sutartį, jei taikytina; ir
 - k) bet kokia kita informacija, kurios gali būti reikalaujama pagal nacionalinę teisę.
5. Kiekviena valstybė narė priima įstatymus ar kitus teisės aktus, nustatančius minimalius išpėjimo laikotarpius, kuriais jūrininkai ir laivo savininkas naudojasi, jei nori pirma laiko nutraukti jūrininko darbo sutartį. Tokių minimalių laikotarpių trukmė nustatoma pasikonsultavus su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, tačiau negali būti trumpesnė nei septynios dienos.
6. Trumpesnis už minimalų išpėjimo laikotarpis gali būti leidžiamas tokiomis aplinkybėmis, kurios pagal nacionalinius įstatymus ar kitus teisės aktus arba galiojančias kolektyvines sutartis pripažįstamos pateisinančios trumpesnę išpėjimo apie sutarties nutraukimą laikotarpį arba sutarties nutraukimą be išpėjimo. Nustatant tokias aplinkybes, kiekviena valstybė narė užtikrina, kad būtų atsižvelgta į jūrininko poreikį nutraukti darbo sutartį apie tai išpėjant prieš trumpesnę laikotarpį arba visai neišpėjant ir be jokios nuobaudos už tai dėl asmeninių ar kitų neatidėliotųjų priežasčių.

2.3 taisyklė. Darbo ir poilsio laikas

Jūrininkų darbo ir poilsio laiką reglamentuoja 1999 m. birželio 21 d. Tarybos direktyva 1999/63/EB (bus iš dalies keičiama) dėl Europos susitarimo dėl jūreivių darbo laiko organizavimo (bus iš dalies keičiamas pagal šio Susitarimo A priedą).

2.4 taisyklė. Teisė į atostogas

1. Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad laivuose, plaukiojančiuose su jos vėliava, dirbantiems jūrininkams būtų suteikiamos mokamos kasmetinės atostogos atitinkamomis sąlygomis pagal šį Susitarimą ir 1999 m. birželio 21 d. Tarybos direktyvą 1999/63/EB (bus iš dalies keičiama) dėl Europos susitarimo dėl jūreivių darbo laiko organizavimo (bus iš dalies keičiamas pagal šio Susitarimo A priedą).
2. Atsižvelgiant į jūrininkams pagal pareigas taikomus reikalavimus, jiems turi būti suteikiamos atostogos krante, kad palankiai veiktų jų sveikatą ir gerovę.

2.5 taisyklė. Repatriacija

1. Jūrininkai turi teisę būti repatrijuoti, nenaudodami tam savo lėšų.
2. Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad su jos vėliava plaukiojantys laivai turėtų finansinį garantą, užtikrinantį tinkamą jūrininkų repatrijavimą.

A2.5 standartas. Repatriacija

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose dirbantys jūrininkai turėtų teisę būti repatrijuoti šiomis aplinkybėmis:
 - a) jei jūrininkams esant užsienyje baigia galioti jų darbo sutartis;
 - b) kai jūrininkų darbo sutartį nutraukia:
 - i) laivo savininkas; arba
 - ii) jūrininkas dėl pateisinamų priežasčių; taip pat
 - c) kai jūrininkai nebegali vykdyti pareigų pagal savo darbo sutartį arba nėra garantijos, kad ypatingomis aplinkybėmis jie galės tas pareigas vykdyti.
2. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad jos įstatymuose, kituose teisės aktuose, kitose priemonėse arba kolektyvinėse sutartyse būtų nustatytos atitinkamos nuostatos, nurodančios:
 - a) aplinkybes, kuriomis jūrininkai turi teisę į repatriaciją laikantis šio standarto 1 dalies b ir c punktu;
 - b) maksimalią tarnybos laive laikotarpį trukmę, suteikiančią jūrininkui teisę būti repatrijuotam – tokie laikotarpiai negali būti ilgesni nei 12 mėnesių; ir
 - c) aiškiai nustatytas teises būti repatrijuotiems, kurias suteikia laivų savininkai, įskaitant teises, susijusias su repatriacijos vieta, transporto rūšimi, padengiamomis išlaidomis ir kitą laivų savininkų taikomą tvarką.
3. Kiekviena valstybė narė draudžia laivų savininkams reikalauti, kad jūrininkai iš anksto apmokėtų repatriacijos išlaidas jų įdarbinimo pradžioje, taip pat draudžia išskaityti repatriacijos išlaidas iš jūrininkų atlyginimų ar kitų jiems priklausančių išmokų, išskyrus, kai remiantis nacionaliniais įstatymais ar kitais teisės aktais bei priemonėmis arba galiojančiomis kolektyvinėmis sutartimis buvo nustatyta, kad jūrininkas šiurkščiai pažeidė jūrininko darbo įsipareigojimus.
4. Nacionaliniuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose neturi būti pažeidžiama laivo savininko teisė atgauti repatriacijos išlaidas pagal trečiosios šalies sutartinius įsipareigojimus.
5. Jei laivo savininkas nesiima jūrininkų, kurie turi teisę į repatriaciją, repatriacijos arba nepadengia jos išlaidų:

- a) kompetentinga valstybės narė, su kurios vėliava laivas plaukioja, institucija pasirūpina tokių jūrininkų repatriacija; jei ji to nepadaro, valstybė, iš kurios jūrininkai turi būti repatrijuoti, arba valstybė, kurios piliečiai jūrininkai yra, gali pasirūpinti jų repatriacija ir išieškoti išlaidas iš valstybės narės, su kurios vėliava laivas plaukioja;
- b) dėl jūrininkų repatriacijos patirtas išlaidas valstybė narė, su kurios vėliava laivas plaukioja, išieško iš laivo savininko;
- c) nė vienu atveju repatriacijos išlaidos negali būti išreikalaujamos iš jūrininkų, išskyrus tai, kas nustatyta šio standarto 3 dalyje.

6. Atsižvelgiant į galiojančius tarptautinius dokumentus, įskaitant 1999 m. Tarptautinę konvenciją dėl laivų arešto, repatriacijos mokesčius sumokėjusi valstybė narė gali sulaukyti atitinkamo laivo savininko laivus arba pareikalauti, kad jie būtų sulaukyti, kol bus kompensuotos išlaidos pagal šio standarto 5 dalį.

7. Kiekviena valstybė narė palengvina jūrininkų, tarnaujančių laivuose, kurie atplaukia į jų uostus arba praplaukia jų teritorinius ar vidaus vandenis, repatriaciją ir jų pakeitimą laive kitais.

8. Valstybė narė neturi atsakyti repatriacijos teisės nė vienam jūrininkui dėl finansinių laivo savininko aplinkybių ar dėl laivo savininko negalėjimo ar nenorėjimo pakeisti jūrininką.

9. Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad laivuose, plaukiojančiuose su jos vėliava, būtų jūrininkams prieinama galiojančių nacionalinių nuostatų dėl repatriacijos kopija atitinkama kalba.

2.6 taisyklė. Kompensacijos jūrininkams, kai laivas prarandamas ar nuskęsta

Jūrininkai turi teisę į atitinkamą kompensaciją, jei patiria sužeidimus, nuostolius ar netenka darbo, kai laivas prarandamas ar nuskęsta.

A2.6 standartas. Kompensacijos jūrininkams, kai laivas prarandamas ar nuskęsta

1. Kiekviena valstybė narė patvirtina taisyklės, užtikrinančias, kad kaskart praradus laivą ar laivui nuskendus, laivo savininkas sumokėtų visiems laive dirbantiems jūrininkams draudimo dėl darbo netekimo, kai laivas prarandamas ar nuskęsta, kompensaciją.

2. Šio standarto 1 dalyje nurodytos taisyklės neturi pažeisti jokių kitų teisių, kurias jūrininkas gali turėti pagal atitinkamos valstybės narės nacionalinę teisę dėl nuostolių ir sužalojimų, jei laivas prarandamas ar nuskęsta.

2.7 taisyklė. Igulos komplektavimas

Nuostatos dėl pakankamo, saugaus ir veiksmingo laivo igulos komplektavimo įtvirtintos 1999 m. birželio 21 d. Tarybos direktyvoje 1999/63/EB (bus iš dalies keičiama) dėl Europos susitarimo dėl jūreivių darbo laiko organizavimo (bus iš dalies keičiamas pagal šio Susitarimo A priedą).

2.8 taisyklė. Karjera, įgūdžių tobulinimas ir jūrininkų užimtumo galimybės

Kiekviena valstybė narė parengia nacionalinę politiką dėl užimtumo skatinimo jūrų laivybos sektoriuje ir skatina karjeros siekimą, įgūdžių tobulinimą ir geresnes užimtumo galimybes jų teritorijoje gyvenantiems jūrininkams.

A2.8 standartas. Karjera, įgūdžių tobulinimas ir jūrininkų užimtumo galimybės

1. Kiekviena valstybė narė parengia nacionalinę politiką, skatinančią siekti karjeros, įgūdžių tobulinimą ir geresnes galimybes jūrininkų užimtumui, kad jūrų laivybos sektoriuje būtų stabilus ir kompetentingas darbo jėga.

2. Šio standarto 1 dalyje nurodytos politikos tikslas – padėti jūrininkams tobulinti savo įgūdžius, kelti kvalifikaciją ir plėsti užimtumo galimybes.

3. Kiekviena valstybė narė, pasikonsultavusi su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, nustato aiškius jūrininkų, kurių pareigos laive yra pirmiausia susijusios su saugiu laivo veikimu ir navigacija, profesinio orientavimo, švietimo ir mokymo, įskaitant nuolatinį mokymą, uždavinius.

3 ANTRAŠTINĖ DALIS.

APGYVENDINIMAS, POILSIO SĄLYGOS, MAISTAS IR MAITINIMAS

A3.1 standartas. Apgyvendinimas ir poilsio sąlygos

1. Laivuose, prekybiniais reisais reguliariai įplaukiančiuose į moskitų apniktus uostus, turi būti atitinkamos kompetentingos institucijos nurodytos priemonės.
2. Atsižvelgiant į nuostatas dėl sveikatos apsaugos ir saugos bei nelaimingų atsitikimų prevencijos, laive dirbantiems ir gyvenantiems jūrininkams, atsižvelgiant į jų specifinius poreikius, sudaromos atitinkamos visiems jūrininkams prieinamos poilsio sąlygos, patogumai ir paslaugos.
3. Kompetentinga institucija reikalauja, kad laivuose kapitonas atliktų ar kapitonui vadovaujant būtų atliekami dažni patikrinimai, užtikrinantys, kad jūrininkų gyvenamosios patalpos būtų švarios, tinkamos gyventi ir suremontuotos. Kiekvieno tokio patikrinimo duomenys yra registruojami ir prieinami.
4. Kai laivuose, siekiant išvengti diskriminacijos, reikia atsižvelgti į jūrininkų, kurių religinė ar socialinė praktika yra kitokia ar savita, interesus, kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, gali leisti sąžiningai taikomus nukrypimus nuo šio standarto su sąlyga, kad dėl tokių nukrypimų bendros sąlygos netaps mažiau palankios nei tos, kurios būtų sudarytos taikant šį standartą.

3.2 taisyklė. Maistas ir maitinimas

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad su jos vėliava plaukiojantys laivai turėtų laive ir tiekėt tinkamos kokybės, maistinės vertės ir kiekio maistą ir geriamąjį vandenį, kurių pakaktų laivo poreikiams patenkinti ir kuriuos tiekiant būtų atsižvelgta į skirtingą kultūrinę ir religinę kilmę.
2. Jūrininkai darbo laive laikotarpiu maistą gauna nemokamai.
3. Jūrininkai, dirbantys laivo virėjais ir atsakingi už maisto paruošimą, turi būti apmokyti ir kvalifikuotai atlikti savo pareigas laive.

A3.2 standartas. Maistas ir maitinimas

1. Kiekviena valstybė narė priima įstatymus ir kitus teisės aktus ar kitas priemones, kad būtų užtikrinti minimalūs maisto ir geriamojo vandens kiekio ir kokybės standartai ir maitinimo standartai jūrininkams su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose, ir vykdo švietėjišką veiklą, skatindama išmanymą apie šioje dalyje nurodytus standartus ir jų įgyvendinimą.
2. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose būtų laikomasi tokių minimalių standartų:
 - a) maisto ir geriamojo vandens atsargų kiekis, maistinė vertė, kokybė ir įvairovė turi būti tinkama, atsižvelgiant į jūrininkų skaičių laive, jų religinius poreikius ir kultūrinę praktiką, susijusią su maistu, reiso trukme ir pobūdžiu;
 - b) maitinimo skyrius turi būti taip organizuotas ir turėti tokią įrangą, kad jūrininkams būtų galima patiekti tinkamus, įvairius ir maistingus valgius, paruoštus ir patiektus higieniškomis sąlygomis; ir
 - c) maitinimo skyriaus darbuotojai turi būti tinkamai apmokyti ar instrukuoti, kaip atlikti savo pareigas.
3. Laivų savininkai užtikrina, kad laivų virėjais samdomi jūrininkai būtų apmokyti, kvalifikuoti ir kompetentingi atlikti savo pareigas pagal tam tikros valstybės narės įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytus reikalavimus.

4. Reikalavimai pagal šio standarto 3 dalį apima kompetentingos institucijos patvirtintų arba pripažintų mokymo kursų užbaigimą, kurie apima maisto gaminimo praktiką, maisto ir asmens higieną, maisto laikymą, atsargų kontrolę, aplinkos apsaugą ir sveiką maitinimą bei saugą.

5. Kompetentinga institucija gali nereikalauti, kad dėl įgulos dydžio arba prekybinio reiso pobūdžio laivuose, kuriuose turi dirbti mažiau nei dešimt įgulos narių, būtų visapusiškai kvalifikuotas virėjas; tačiau bet kuris virtuvėje maistą ruošiantis asmuo apmokomas maisto ir asmeninės higienos, taip pat, maisto tvarkymo ir laikymo laive.

6. Jei yra išskirtinė būtinybė, kompetentinga institucija gali išduoti išimtinio atvejo leidimą nekvalifikuotam virėjui dirbti nurodytame laive nurodytą ribotą laikotarpį, kol laivas atvyks į artimiausią tinkamą uostą arba ne ilgesnį nei vieno mėnesio laikotarpį, su sąlyga, kad asmuo, kuriam išduodamas toks išimtinio atvejo leidimas, apmokomas ir gauna nurodymus dėl maisto ir asmeninės higienos, taip pat dėl maisto tvarkymo ir laikymo laive.

7. Kompetentinga institucija reikalauja, kad laive kapitonas atliktų arba kapitonui vadovaujant būtų atliekami dažni dokumentais patvirtinami patikrinimai:

- a) maisto ir geriamojo vandens atsargų;
- b) visų patalpų ir įrangos, naudojamų maistui ir geriamajam vandeniui laikyti ir tvarkyti; ir
- c) virtuvės ir kitos įrangos, naudojamos valgiui ruošti ir tiekti.

8. Jūrininkai iki 18 metų negali būti įdarbinti, samdomi arba dirbti laivo virėjais.

4 ANTRAŠTINĖ DALIS

SVEIKATOS APSAUGA, SVEIKATOS PRIEŽIŪRA IR GEROVĖ

4.1 taisyklė. Sveikatos priežiūra laive ir krante

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad visiems jūrininkams su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose būtų taikomos atitinkamos jų sveikatos apsaugos priemonės ir jiems būtų suteikiama greita ir tinkama sveikatos priežiūra, kai jie dirba laive.

2. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad laivuose jos teritorijoje esantys jūrininkai, kuriems reikia skubios sveikatos priežiūros, krante galėtų pasinaudoti valstybės narės medicinos paslaugomis.

3. Reikalavimai, taikomi sveikatos apsaugai ir sveikatos priežiūrai laive, apima priemonių, skirtų jūrininkų sveikatos apsaugai ir sveikatos priežiūrai, standartus, kurie būtų kiek įmanoma labiau panašūs į standartus, paprastai taikomus darbuotojams krante.

A4.1 standartas. Sveikatos priežiūra laive ir krante

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad būtų patvirtintos priemonės, nustatančios sveikatos apsaugą ir sveikatos priežiūrą, įskaitant ir būtiną dantų priežiūrą, laive, plaukiojančiame su jos vėliava, dirbantiems jūrininkams, kurios:

- a) užtikrintų bet kokių bendrųjų nuostatų dėl profesinės sveikatos priežiūros ir sveikatos apsaugos, susijusių su jų pareigomis, taip pat specialių nuostatų būdingų darbui laive galiojimą jūrininkams;
- b) užtikrintų, kad jūrininkams būtų suteikta sveikatos apsauga ir sveikatos priežiūra, kiek įmanoma labiau panaši į paprastai suteikiamą darbuotojams krante, įskaitant galimybę greitai gauti būtinų vaistų, medicininę įrangą ir galimybes nustatyti diagnozę bei gydyti, taip pat gauti medicininę informaciją ir vertinimus;
- c) suteiktų jūrininkams teisę neatidėliotinai apsilankyti pas gydytoją arba odontologą atplaukimo uostuose, kai tai įmanoma;

d) neapsiribotų sergančių ar sužeistų jūrininkų gydymu, bet apimtų ir profilaktikos priemones, tokias kaip sveikatos skatinimo ir sveikatos švietimo programos.

2. Kompetentinga institucija patvirtina standartinę medicinines ataskaitos formą, skirtą naudoti kapitonom ir atitinkamam medicinos personalui krante ir laive. Užpildyta forma ir jos turinys laikomi konfidencialiais ir naudojami tik jūrininkų gydymui palengvinti.

3. Kiekviena valstybė narė priima įstatymus ir kitus teisės aktus, nustatančius reikalavimus laivų patalpoms ligoniams gydyti ir sveikatos priežiūros patalpoms bei įrangai, taip pat mokymui su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose.

4. Nacionaliniuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose mažiausiai nustatomi tokie reikalavimai:

a) visuose laivuose turi būti namų vaistinė, medicininė įranga ir medicinos žinynas, kurių specifiką nustato ir reguliariai tikrina kompetentinga institucija; nacionaliniuose reikalavimuose atsižvelgiama į laivo tipą, asmenų skaičių laive, reisų pobūdį, paskirties vietą, trukmę ir svarbius rekomenduotus nacionalinius ir tarptautinius medicinos standartus;

b) laivuose, kuriuose yra 100 ar daugiau asmenų ir kurie paprastai plaukioja tarptautiniais ilgesniais nei 72 valandų reisais, turi būti kvalifikuotas gydytojas, atsakingas už sveikatos priežiūrą; nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose taip pat nurodoma, kuriems kitiems laivams reikia turėti gydytoją, atsižvelgiant, *inter alia*, į tokius faktorius, kaip reiso trukmė, pobūdis ir sąlygos bei jūrininkų skaičius laive;

c) turi būti reikalaujama, kad laivuose, kuriuose nėra gydytojo, bent vienas jūrininkas be savo įprastų pareigų dar būtų atsakingas už sveikatos priežiūrą ir vaistų skyrimą arba bent vienas jūrininkas būtų kompetentingas suteikti pirmąją pagalbą; už sveikatos priežiūrą laive atsakingi asmenys, kurie nėra gydytojai, turi būti tinkamai užbaigę sveikatos priežiūros mokymus pagal 1978 m. Tarptautinės Konvencijos dėl jūreivių parengimo, jų atestavimo ir budėjimo laive (STCW), su pakeitimais, reikalavimus; jūrininkai, paskirti teikti pirmąją pagalbą turi būti tinkamai užbaigę pirmosios pagalbos mokymus pagal STCW reikalavimus; nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose turi būti nurodytas reikalingo patvirtinto mokymo lygis, atsižvelgiant, *inter alia*, į tokius faktorius, kaip reiso trukmė, pobūdis ir sąlygos bei jūrininkų skaičius laive; ir

d) kompetentinga institucija užtikrina per iš anksto parengtą sistemą, kad jūroje esantys laivai visą parą turėtų galimybę radijo ar palydoviniu ryšiu gauti medicininės konsultacijas; visiems laivams, kad ir su kokia vėliava jie plaukiotų, medicininės konsultacijos, įskaitant siunčiamų medicininių žinučių, kuriomis konsultuojama, perdavimą radijo ar palydoviniu ryšiu tarp laivo ir kranto, yra nemokamos.

4.2 taisyklė. Laivų savininkų atsakomybė

1. Kiekviena narė užtikrina, kad su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose būtų priemonės laive dirbantiems jūrininkams užtikrinančios laivo savininko garantuojamą teisę į materialią pagalbą ir paramą dėl finansinių ligos, sužeidimo ar mirties, išimtinai jūrininkus, kai jie dirba pagal jūrininkų darbo sutartį ar kylančių dėl jų darbo pagal tokią sutartį, padarinių.

2. Ši taisyklė nedaro įtakos kitoms teisinėms teisės gynimo priemonėms, kuriomis jūrininkas gali naudotis.

A4.2 standartas. Laivų savininkų atsakomybė

1. Kiekviena valstybė narė priima įstatymus ir kitus teisės aktus, reikalaujančius, kad su jos vėliava plaukiojančių laivų savininkai būtų atsakingi už visų laivuose dirbančių jūrininkų sveikatos apsaugą ir sveikatos priežiūrą pagal tokius minimaliausius standartus:

a) laivų savininkai yra atsakingi už jų laivuose dirbančių jūrininkų išlaidas dėl ligos ar sužeidimo laikotarpiu nuo tarnybos pradžios iki dienos, kai jie laikomi tinkamai repatrijuotais, arba išlaidas, kylančias dėl jų darbo tokiu laikotarpiu;

b) laivų savininkai suteikia finansinį kompensacijos jūrininko mirties arba ilgalaikio neįgalumo dėl profesinio sužeidimo, ligos ar pavojaus garantą, kaip nustatyta nacionalinėje teisėje, jūrininkų darbo sutartyse arba kolektyvinėje sutartyje;

- c) laivų savininkai yra atsakingi už sveikatos priežiūros, įskaitant medicininį gydymą ir būtinų vaistų bei gydomųjų priemonių suteikimą, o taip pat pragyvenimo ir apgyvendinimo, kol jūrininkas yra ne namie, išlaidas, kol sergantis arba sužeistas jūrininkas pasveiks arba kol bus nustatyta, kad liga yra nepagydoma arba nedarbingumas yra nuolatinis; ir
- d) laivų savininkai yra atsakingi už laidojimo išlaidų apmokėjimą, jei mirtis ištinka laive arba krante įdarbinimo laikotarpiu.
2. Nacionaliniai įstatymai ar kiti teisės aktai gali riboti laikotarpį, per kurį laivo savininkas yra atsakingas už sveikatos priežiūros ir pragyvenimo bei apgyvendinimo išlaidų padengimą, tačiau toks laikotarpis neturi būti trumpesnis nei 16 savaičių nuo sužeidimo ar ligos pradžios.
3. Jei dėl ligos arba sužeidimo jūrininkas tampa nedarbingas, laivo savininkas yra atsakingas už:
- a) visų atlyginimų sumokėjimą, kol sergantys ar sužeisti jūrininkai yra laive arba kol jūrininkai repatrijuojami pagal šį Susitarimą; ir
- b) visų arba dalinių atlyginimų sumokėjimą, kaip nustatyta nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose ar kolektyvinėse sutartyse, nuo tada, kai jūrininkai repatrijuojami ar išlaipinami į krantą, iki kol jie pasveiksta arba, jei tai nutinka anksčiau, kol jie įgyja teisę į pinigines pašalpas pagal konkrečios valstybės narės įstatymus.
4. Nacionaliniai įstatymai ar kiti teisės aktai gali riboti laikotarpį, per kurį laivo savininkas yra atsakingas už visų arba dalinių atlyginimų sumokėjimą jūrininkui, kurio nebėra laive, tačiau toks laikotarpis neturi būti trumpesnis nei 16 savaičių nuo sužeidimo ar ligos pradžios.
5. Nacionaliniai įstatymai ar kiti teisės aktai gali panaikinti laivo savininko atsakomybę dėl:
- a) sužeidimo, patirto nedirbant laive;
- b) sužeidimo ar ligos dėl ligoonio, sužeistojo ar mirusiojo sąmoningo aplaidumo; ir
- c) ligos ar negalios, tyčia nuslėptų įsidarbinant.
6. Nacionaliniai įstatymai ar kiti teisės aktai gali atleisti laivo savininką nuo atsakomybės padengti sveikatos priežiūros, pragyvenimo bei apgyvendinimo ir laidojimo išlaidas, jei tokią atsakomybę prisiima valstybės institucijos.
7. Laivų savininkai arba jų atstovai imasi priemonių, kad apsaugotų laive likusį sergančių, sužeistų ar mirusių jūrininkų turtą ir grąžintų jį jūrininkams ar jų artimiausiems giminaičiams.

4.3 taisyklė. Sveikatos apsauga ir saugumas, nelaimingų atsitikimų prevencija

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose jūrininkams būtų užtikrinta sveikatos apsauga ir kad jūreiviai laive gyventų, dirbtų ir mokytųsi saugioje ir higieniškoje aplinkoje.
2. Kiekviena valstybė narė, pasikonsultavusi su laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis ir atsižvelgdama į galiojančius kodeksus, gaires ir standartus, rekomenduojamus tarptautinių organizacijų, nacionalinių administracijų ir jūrų laivybos pramonės organizacijų, parengia ir paskelbia nacionalines gaires dėl darbų saugos ir sveikatos su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose.
3. Kiekviena valstybė narė, atsižvelgdama į atitinkamus tarptautinius dokumentus, priima įstatymus ir kitus teisės aktus bei kitas priemones, skirtas šiame Susitarime nurodytiems reikalavimams, ir nustato darbų saugos, sveikatos apsaugos ir nelaimingų atsitikimų prevencijos su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose standartus.

A4.3 standartas. Sveikatos apsauga ir sauga, nelaimingų atsitikimų prevencija

1. Pagal 4.3 taisyklės 3 dalį priimti įstatymai ir kiti teisės aktai bei priemonės turi apimti šiuos dalykus:
 - a) darbų saugos ir sveikatos strategijos bei programų priėmimą ir sėkmingą įgyvendinimą bei skatinimą laivuose, plaukiojančiuose su valstybės narės vėliava, įskaitant rizikos vertinimą, taip pat jūrininkų mokymą ir instruktavimą;
 - b) nelaimingų atsitikimų, sužeidimų ir ligų darbe prevencijos programas laive ir nuolatinį darbų saugos ir sveikatos apsaugos gerinimą, įtraukiant jūrininkų atstovus ir visus kitus asmenis, susijusius su jų įgyvendinimu, atsižvelgiant į prevencines priemones, įskaitant inžinerinę ir projekto kontrolę, procesų pakeitimą ir kolektyvinių bei individualių užduočių procedūras ir asmeninių apsaugos priemonių naudojimą; ir
 - c) reikalavimus nesaugių darbo sąlygų tikrinimui, pranešimui apie jas ir jų ištaisymui, taip pat nelaimingų atsitikimų dirbant laive tyrimą ir pranešimą apie juos.
2. Šio standarto 1 dalyje nurodytose nuostatose:
 - a) atsižvelgiama į susijusius tarptautinius dokumentus, nagrinėjančius darbų saugą ir sveikatos apsaugą apskritai, specifinę riziką, taip pat visus reikalavimus, svarbius nelaimingų atsitikimų, sužeidimų ir ligų darbe prevencijai, kurie gali būti taikomi jūrininkų darbui ir visų pirma tuos, kurie yra susiję su darbu jūrų laivyboje;
 - b) nurodomos kapitono arba kapitono paskirto asmens arba abiejų pareigos prisiimti specifinę atsakomybę už laivo darbų saugos ir sveikatos apsaugos politikos ir programos įgyvendinimą ir laikymąsi; ir
 - c) nurodomi laivo jūrininkų, paskirtų ar išrinktų būti saugos atstovais ir dalyvauti laivo saugos komiteto susirinkimuose, įgaliojimai; toks komitetas sudaromas laive, kuriame yra penki ar daugiau jūrininkų.
3. Įstatymai ir kiti teisės aktai, taip pat kitos priemonės, nurodytos 4.3 taisyklės 3 dalyje, yra reguliariai peržiūrimi konsultuojantis su laivų savininkų ir jūrininkų organizacijų atstovais ir, jei reikia, pataisomi atsižvelgiant į technologinius pokyčius ir tyrimus, kad būtų galima nuolat gerinti darbų saugos ir sveikatos politiką ir programas ir užtikrinti saugią darbo aplinką jūrininkams laivuose, plaukiojančiuose su valstybės narės vėliava.
4. Laikoma, kad galiojančių tarptautinių dokumentų dėl darbo aplinkos pavojų poveikio priimtino lygio laivuose ir dėl darbų saugos ir sveikatos politikos ir programų įgyvendinimo laivuose reikalavimų laikymasis atitinka šio Susitarimo reikalavimus.
5. Kompetentinga institucija užtikrina:
 - a) kad apie nelaimingus atsitikimus, sužeidimus ir ligas darbe būtų tinkamai pranešama;
 - b) kad būtų tvarkoma, analizuojama ir skelbiama išsami tokių nelaimingų atsitikimų ir ligų statistika ir, kai tinkama, tiriamos bendrosios tendencijos ir nustatyti pavojai; ir
 - c) kad būtų tiriami nelaimingi atsitikimai.
6. Klausimai, susiję su darbų sauga ir sveikata, tiriami ir apie juos pranešama taip, kad būtų užtikrinta jūrininkų asmens duomenų apsauga.
7. Kompetentinga institucija bendradarbiauja su laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, kad atkreiptų visų jūrininkų dėmesį į informaciją apie konkrečius pavojus laive, pavyzdžiui, iškabinant oficialius pranešimus su atitinkamais nurodymais.

8. Kompetentinga institucija reikalauja, kad laivų savininkai, atlikdami rizikos vertinimą darbų saugos ir sveikatos valdymo atžvilgiu, remtųsi atitinkama statistine informacija iš savo laivų, ir bendrąja statistika, pateikiama kompetentingos institucijos.

4.4 taisyklė. Galimybė naudotis krante esančiomis gerovės priemonėmis

Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad krante esančios gerovės priemonės būtų lengvai pasiekiamos visur, kur tokios yra. Valstybė narė taip pat skatina gerovės priemonių plėtrą nustatytuose uostuose, kad uostuose esančių laivų jūrininkai turėtų galimybę naudotis tinkamomis gerovės priemonėmis ir paslaugomis.

A4.4 standartas. Galimybė naudotis krante esančiomis gerovės priemonėmis

1. Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad jos teritorijoje esančiomis gerovės priemonėmis galėtų naudotis visi jūrininkai, neatsižvelgiant į jų tautybę, rasę, spalvą, lytį, religiją, politinę nuomonę ar socialinę kilmę ir nepaisant to, su kokia vėliava plaukioja laivas, kuriame jie yra įdarbinti, pasamdyti ar dirba.
2. Kiekviena valstybė narė skatina gerovės priemonių plėtrą atitinkamuose šalies uostuose ir, pasikonsultavusi su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, nusprendžia, kurie uostai turi būti laikomi tinkamais.
3. Kiekviena valstybė narė skatina gerovės tarybų, kurios reguliariai tikrintų gerovės priemones ir paslaugas ir užtikrintų, kad jos būtų tinkamos, atsižvelgiant į dėl techninių, veiklos ir kitų laivybos pramonės pokyčių kintančius jūrininkų poreikius, steigimą.

5 ANTRAŠTINĖ DALIS

ATITIKTIS IR VYKDYMAS

5.1.5 taisyklė. Skundų laive procedūros

1. Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose būtų nustatytos procedūros sąžiningam, veiksmingam ir operatyviam jūrininkų skundų, nurodančių Konvencijos reikalavimų pažeidimus (įskaitant jūrininkų teises), nagrinėjimui.
2. Kiekviena valstybė narė draudžia bet kokį jūrininkų persekiojimą už skundo pateikimą ir baudžia už tai.
3. Šio reglamento nuostatos nepažeidžia jūrininko teisės siekti žalos atlyginimo bet kokiais teisėtais būdais, kurie jūrininkui atrodo tinkami.

A5.1.5 standartas. Skundų laive procedūros

1. Nepažeidžiant bet kokios platesnės taikymo srities, kuri gali būti nustatyta nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose arba kolektyvinėse sutartyse, jūrininkai gali naudotis laive nustatytais procedūromis, skirtomis skundui, susijusiam su bet koku dalyku, kuris gali būti šios Konvencijos reikalavimų (įskaitant jūrininkų teises) pažeidimas, pateikti.
2. Kiekviena valstybė narė užtikrina savo įstatymuose ar kituose teisės aktuose, kad būtų nustatytos tinkamos skundų nagrinėjimo laive procedūros, atitinkančios 5.1.5 taisyklės reikalavimus. Tokiomis procedūromis turi būti siekiama išnagrinėti skundus kuo žemesniu lygiu. Tačiau visais atvejais jūrininkai turi turėti teisę skųstis tiesiogiai kapitonui ir, kai jiems atrodo būtina, atitinkamoms išorinėms institucijoms.
3. Skundo laive procedūros apima jūrininko teisę būti lydimum ar atstovaujama skundo nagrinėjimo procedūros metu ir apsaugos priemonės, saugančias nuo galimybės persekioti jūrininkus dėl skundų pateikimo. Sąvoka „persekiojimas“ apima bet kokį neigiamą veiksmą, kurio imasi bet kuris asmuo prieš jūrininką dėl pateikto skundo, kuris nėra akivaizdžiai pagrįstas reikiamais įrodymais ar nėra piktavališkas.
4. Visiems jūrininkams be jų jūrininko darbo sutarties kopijos turi būti pateikta skundo nagrinėjimo laive procedūros, galiojančios laive, kopija. Tai apima kompetentingos institucijos laivo vėliavos valstybėje duomenis ryšiams ir, jei skiriasi, jūrininkų gyvenamojoje šalyje, asmens ar asmenų laive, kurie gali konfidencialiai suteikti jūrininkams nešališką patarimą dėl jų skundo ir kitaip jiems padėti laikytis laive esančių skundo procedūrų, pavardės.

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

Pakeitus kurią nors 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje nuostatą ir vienai iš šio Susitarimo šalių paprašius, atliekama šio Susitarimo taikymo peržiūra.

Socialiniai partneriai sudaro šį Susitarimą su sąlyga, kad jis įsigalios ne anksčiau kaip Tarptautinės darbo organizacijos 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje įsigaliojimo dieną, o ta diena bus praėjus 12 mėnesių nuo dienos, kai Tarptautiniame darbo biure bus įregistruoti ne mažiau kaip 30 narių, kurių laivynai sudaro 33 % pasaulio laivyno bendro tonažo, ratifikaciniai dokumentai.

Valstybės narės ir (arba) socialiniai partneriai gali palikti galioti arba nustatyti jūrininkams palankesnes nuostatas, nei numatytosios šiame Susitarime.

Šis Susitarimas nepažeidžia galiojančių griežtesnių ir (arba) konkretesnių Bendrijos teisės aktų.

Šis Susitarimas neturi įtakos jokiame įstatymui, papročiiui ar susitarimui, kuriame nustatytos palankesnės sąlygos atitinkamiems jūrininkams. Pavyzdžiui, šio Susitarimo sąlygos nepažeidžia Tarybos direktyvos 1989/391/EEB dėl priemonių darbuotojų saugai ir sveikatos apsaugai darbe gerinti nustatymo, Tarybos direktyvos 92/29/EEB dėl būtiniausių saugos ir sveikatos apsaugos reikalavimų, skirtų gerinti medicininį gydymą laivuose, ir Tarybos direktyvos 1999/63/EB dėl Susitarimo dėl jūreivių darbo laiko organizavimo (kuris bus iš dalies pakeistas pagal šio Susitarimo A priedą).

Šio Susitarimo įgyvendinimas nėra teisėtas pagrindas mažinti bendrą jūrininkams Susitarimo taikymo srityje suteiktos apsaugos lygį.

EUROPOS TRANSPORTO DARBUOTOJŲ FEDERACIJA (ETF)

EUROPOS BENDRIJOS LAIVŲ SAVININKŲ ASOCIACIJOS (ECSA)

JŪRŲ TRANSPORTO SEKTORINIO DIALOGO KOMITETO PIRMININKAS

BRIUSELIS, 2008 M. GEGUŽĖS 19 d.

A PRIEDAS

1998 M. RUGSĖJO 30 D. SUSITARIMO DĖL JŪREIVIŲ DARBO LAIKO ORGANIZAVIMO PAKEITIMAI

Diskusijose, po kurių buvo sudarytas socialinių partnerių Susitarimas dėl 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje, jie dar kartą peržiūrėjo 1998 m. rugsėjo 30 d. sudarytą Susitarimą dėl jūreivių darbo laiko organizavimo, siekdami patikrinti, ar jis atitinka atitinkamas Konvencijos nuostatas, ir susitarti dėl būtinų pakeitimų.

Todėl socialiniai partneriai susitarė dėl tokių Susitarimo dėl jūreivių darbo laiko organizavimo pakeitimų:

1. 1 punktas

Įterpiama nauja 3 dalis:

„3. Kilus abejonių dėl to, ar taikant šį Susitarimą visų kategorijų asmenys turi būti laikomi jūrininkais, klausimą sprendžia kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, kurioms svarbus šis klausimas. Šiuo atveju būtina tinkamai atsižvelgti į Tarptautinės darbo organizacijos generalinės konferencijos 94-os (jūrų) sesijos rezoliuciją dėl informacijos apie profesines grupes.“

2. 2 punkto c papunktis

2 punkto c papunktis pakeičiamas taip:

„c) jūrininkas – asmuo, įdarbintas, pasamdytas atlikti ar einantis bet kokias pareigas laive, kuriam taikomas šis Susitarimas;“

3. 2 punkto d papunktis

2 punkto d papunktis pakeičiamas taip:

„d) laivo savininkas – laivo savininkas arba kita organizacija ar kitas asmuo, pvz., valdytojas, agentas ar laivo be įgulos frachuotojas, iš savininko perėmęs atsakomybę už laivo veiklą, kuris, prisiimdamas tokią atsakomybę, sutiko prisiimti laivo savininkui taikomas pareigas ir įsipareigojimus pagal šį Susitarimą, neatsižvelgiant į tai, ar bet kuri kita organizacija ar asmenys vykdo tam tikras pareigas ar įsipareigojimus laivo savininko vardu.“

4. 6 punktas

6 punktas pakeičiamas taip:

„1. Jūrininkams iki 18 metų draudžiama dirbti naktį. Taikant šį punktą, „naktis“ apibrėžiama pagal nacionalinę teisę ir praktiką. Ji apima bent devynių valandų laikotarpį, kuris prasideda ne vėliau kaip vidurnaktį ir baigiasi ne anksčiau kaip 5 val. ryto.

2. Kompetentinga institucija gali nustatyti griežto reikalavimo laikytis naktinio darbo apribojimo išimtį, jeigu:

a) tai trukdytų veiksmingam atitinkamų jūrininkų mokymui pagal nustatytas programas ir tvarkaraščius; arba

b) atsižvelgiant į konkretų pareigų ar pripažintos mokymo programos pobūdį būtina, kad jūrininkai, kuriems taikoma išimtis, atliktų pareigas naktį, o institucija, pasikonsultavusi su atitinkamomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, nustato, kad darbas nepakenks jų sveikatai ar gerovei.

3. Jūrininkų iki 18 metų įdarbinimas, samda ar darbas draudžiamas, jei darbas gali pakenkti jų sveikatai ar saugai. Tokio darbo rūšys nustatomos nacionaliniais įstatymais ar kitais teisės aktais arba jas nustato kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su atitinkamomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, laikantis atitinkamų tarptautinių standartų.“

5. 13 punktas

13 punkto 1 dalies pirmas sakinys pakeičiamas taip:

- „1. Jūrininkai gali dirbti laive tik tuo atveju, jei jiems išduodamas sveikatos pažymėjimas, patvirtinantis, kad jie gali atlikti savo pareigas.
2. Gali būti leidžiamos tik šiame Susitarime numatytos išimtytys.
3. Kompetentinga institucija reikalauja, kad jūrininkai, prieš pradėdami dirbti laive, turėtų galiojantį sveikatos pažymėjimą patvirtinantį, kad jie gali atlikti pareigas, kurias jie turės atlikti jūroje.
4. Siekdama užtikrinti, kad sveikatos pažymėjimuose būtų nurodyta tikroji jūrininkų sveikatos būklė atsižvelgiant į pareigas, kurias jie turės atlikti, kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su atitinkamomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis ir tinkamai atsižvelgdama į taikomas tarptautines gaires, nustato sveikatos patikrinimo ir pažymėjimo pobūdį.
5. Šiuo Susitarimu nepažeidžiama 1978 m. Tarptautinė konvencija dėl jūrininkų mokymo, sertifikavimo ir budėjimo sargyboje standartų su pakeitimais (toliau – STCW). Kompetentinga institucija pripažįsta pagal STCW reikalavimus šio punkto 1 ir 2 dalies tikslu išduotą sveikatos pažymėjimą. Jei jūrininkams netaikoma STCW, taip pat pripažįstama tų reikalavimų esmę atitinkantis sveikatos pažymėjimas.
6. Sveikatos pažymėjimą išduoda tinkamai kvalifikuotas praktikuojantis gydytojas arba, jei pažymėjimas išduodamas tik dėl regėjimo, jį išduoda asmuo, kompetentingos institucijos pripažintas kvalifikuotu išduoti tokį pažymėjimą. Praktikuojantys gydytojai, atlikdami sveikatos patikrinimą ir darydami medicininę išvadą, profesiniu požiūriu turi būti visiškai nepriklausomi.
7. Jūrininkams, kuriems buvo atsisakyta išduoti pažymėjimą arba buvo apribota jų galimybė dirbti, ypač laiko, darbo srities ar veiklos vietos atžvilgiu, suteikiama galimybė dar kartą pasitikrinti sveikatą pas kitą nepriklausomą praktikuojantį gydytoją ar nepriklausomą medicinos ekspertą.
8. Kiekviename sveikatos pažymėjime visų pirma nurodoma, kad:
 - a) jūrininko klausa ir rega, taip pat spalvinė rega, jei jūrininkas dirbs tokį darbą, kurį atliekant netinkama spalvinė rega gali turėti įtakos darbo kokybei, yra patenkinamos būklės; ir
 - b) jūrininkas nėra tokios sveikatos būklės, kuri gali pablogėti jam dirbant jūroje ar dėl kurios jūrininkas gali nebegalėti atlikti tokio darbo, arba kuri keltų pavojų kitų laive esančių asmenų sveikatai.
9. Išskyrus atvejus, kai dėl konkrečių atitinkamo jūrininko pareigų ar pagal STCW reikalaujama trumpesnio laikotarpio:
 - a) sveikatos pažymėjimas galioja ilgiausiai dvejus metus, nebent jūrininkui dar nėra 18 metų; pastaruoju atveju ilgiausias pažymėjimo galiojimo laikotarpis yra vieneri metai;
 - b) pažymėjimas dėl spalvinės regos galioja ilgiausiai šešerius metus.

10. Skubiais atvejais kompetentinga institucija gali leisti jūrininkui dirbti be galiojančio sveikatos pažymėjimo iki kito sustojimo uoste, kur jūrininkas gali gauti kvalifikuoto praktikuojančio gydytojo išduotą sveikatos pažymėjimą, su sąlyga, kad:
 - a) toks leidimas galioja ne ilgiau kaip tris mėnesius; ir
 - b) atitinkamas jūrininkas turi sveikatos pažymėjimą, kurio galiojimas neseniai pasibaigė.
11. Jei pažymėjimo galiojimas pasibaigia reiso metu, pažymėjimas toliau galioja iki kito sustojimo uoste, kur jūrininkas gali gauti kvalifikuoto praktikuojančio gydytojo išduotą sveikatos pažymėjimą, su sąlyga, kad tas laikotarpis neviršija trijų mėnesių.
12. Jūrininkų, dirbančių laivuose, kurie paprastai plaukioja tarptautiniais reisais, sveikatos pažymėjimai turi būti pateikti bent anglų kalba.“

Toliau išdėstyti 13 punkto 1 dalies sakiniai ir 13 dalies 2 pastraipa tampa 13–15 dalimis.

6. 16 punktas

Pirmas sakiny s pakeičiamas taip:

„Kiekvienas jūrininkas turi teisę į mokamas kasmetines atostogas. Kasmetinės atostogos su teise į užmokestį apskaičiuojamos taikant ne mažiau kaip 2,5 kalendorines dienas už darbo mėnesį ir proporcingai už ne visus dirbtus mėnesius.“
